

Els plagis de l'assassí d'Oslo

El volum de 1.500 pàgines que Andrew Breivik va penjar a la xarxa és un pastitx ple de plagis que suma articles sencers de la Viquipèdia amb escassíssimes variacions. Analitzem les referències que fa als territoris de parla catalana i a l'estat espanyol, la seua procedència i contingut.

L'assassí que va colpir Noruega i Europa sencera el divendres 22 de juliol amb sengles atemptats a Oslo i a la propera illa d'Utoya és el presumpte autor d'un volum de 1.518 pàgines que va penjar a la xarxa i, uns dies abans, va enviar a un miler de persones –la majoria membres de partits d'extrema dreta– de Noruega, el Regne Unit, França i Alemanya.

Anders (o Andrew, com signa al llibre) Breivik en una de les fotos que adjunta al final del llibre 2083. A *European declaration of independence*.

EL TEMPS

A primer cop d'ull, sobta el volum d'informació històrica, política i d'infraestructures que l'autor dels atemptats aplega en el llibre. Espanya hi surt esmentada cent vint vegades; Catalunya, vuit; el País Valencià, cinc; les Illes Balears, una. Però una lectura més detinguda revela que Breivik ha farcit el seu "llibre" de retalls d'internet: uns, els escrits per simpatitzants de la causa antiislamista a la qual s'ha sumat, estan atribuïts als seus autors; molts altres estan plagiatos íntegrament de l'enciclopèdia per antonomàsia de la xarxa, la Viquipèdia, amb petitíssimes variacions, que es deuen probablement al fet que la Viquipèdia és actualitzada per milers de redactors cada dia i Breivik les va copiar fa mesos o anys.

Les referències més inquietants als Països Catalans es troben al capítol 3.54, que es titula "Operacions de sabotatge" i se subtitula "La manera més eficient per mutilar els actuals règims multiculturalistes de l'Europa occidental".

Breivik diu que els objectius militars prioritaris dels cavallers templers –ell s'autoanomena així– haurien de ser "atacs per sorpresa (assassinats inclosos)" i "atacs de sabotatge". Immediatament passa a enumerar (detaïllar no és la paraula) una llarga llista d'objectius per estats i per sectors. Primer li toca a la producció de petroli i gas del Regne Unit, però després ressegueix tots els països i sectors productius de risc al llarg de 120 pàgines (941-1054). Tot amant, això sí, amb detalls sobre les centrals nuclears, les armes biològiques, com fer-les servir i quines prevencions s'han de tenir. La font de tots els textos també és, en la majoria de casos, Internet.

Entre els potencials objectius de sabotatge que Breivik localitza a Catalunya i el País Valencià (no s'esmenten les Illes), hi ha dues refineries de petroli, la de Tarragona i la de Castelló, i totes les centrals nuclears del territori: les dues d'Ascó, la de Cofrents i les dues de Vandellòs (ja especifica que una d'elles està inactiva). Però no és estrany que hi siguin totes: la llista és tan exhaustiva que inclou totes les refineries i centrals nuclears d'Europa, estat per estat.

PRATS I CAMPS

La central nuclear de Cofrents (Vall d'Aiora) i la refinera del Camp de Tarragona són, com totes les nuclears i refineries dels Països Catalans, potencials objectius de "sabotatge", segons apunta Breivik al seu llibre.

EL TEMPS

A Oslo, la capital noruega, l'atemptat de Breivik va matar vuit persones. A l'illa d'Utoya, on se celebrava una reunió de les joventuts del Partit La-

Humanistes Suïcides dels Països Catalans. Allà on surten citats Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears és a l'apartat 43 del capítol o llibre (com els anomena Breivik) número 3. Es titula “Partits polítics que donen suport al multiculturalisme” i no és exhaustiu. Sota l'epígraf “Spain”, enumera els partits que considera “marxistes culturals/humanistes suïcides/capitalistes globalistes”. Hi ha el Partit Socialista Obrer Espanyol, que, diu Breivik, està format pel “Partit dels Socialistes de Catalunya, Partido Socialista de Euskadi, Euskadiko Ezkerra, Partido dos Socialistas

de Galicia, Partit Socialista del País Valencià i Partit dels Socialistes de les Illes Balears”, amb els noms originals. Després deixa unes ratlles en blanc i inclou el Partit Popular, que està format, afirma Breivik, per Alianza Popular, Partido Demócrata Popular i Partido Liberal. No queda clar si aquest PP està englobat en els marxistes culturals/humanistes suïcides/capitalistes globalistes. Però sí que ho sembla: al llarg de tot el llibre Breivik assenyalava com a marxistes culturals perillosíssims José Manuel Durao Barroso i Angela Merkel, entre molts altres conservadors.

Després d'aquesta llista delirant, com a tots els països, hi afegeix un comentari: “A Espanya l'escena dels partits radicals restriccionistas és molt fragmentada i inestable. L'encapçala el minúscul partit Democracia Nacional, que s'ha presentat a les dues últimes eleccions generals espanyoles com a cap d'una coalició anomenada Plataforma España y Frente Español”. Més endavant tornarà a citar Democracia Nacional dins la llista de partits que anomena “restriccionistas”. Serà a la pàgina 1.246, on cita també Espanya 2000 (“està radicada a València, on ha guanyat regidors en tres ajuntaments” i té “menor presència a Catalunya, Granada i Madrid”) i Plataforma per Catalunya, que defineix com a “partit antiimmigració” i del qual diu que va guanyar disset regidors a les últimes municipals.

La primera referència a Catalunya en tot el llibre és a la pàgina 222, quan explica la batalla de Tours entre els francs i els exèrcits dels Omeies,

El PSC, el PSPV i el PSIB hi estan identificats com a defensors del multiculturalisme

PP i PSOE són dins del grup “marxistes culturals/humanistes suïcides”

borista, Breivik va assassinar a trets seixanta-vuit joves, dels quals almenys trenta-un eren menors d'edat.

on esmenta que Uthman ibn Naissa, “anomenat Munussa pels francs, és el governador suplent del territori que esdevindria més endavant Catalunya”. Munussa era, presumptament, el valí d'Arbuna (Narbona), i segons Rovira i Virgili és en realitat un mite, no un personatge històric. Tot aquest apartat 20 del primer capítol (1.20) del llibre de Breivik, el que titula “La batalla de Poitiers (la Batalla de Tours)”, i que ocupa vint-i-cinc pàgines (de la 219 a la 234), és una còpia gairebé exacta (en un 95 %) de l'article de la Viquipèdia sobre aquesta batalla, inclosos el títol, els titolets i els mapes. Totes les referències a Catalunya que surten en aquest llarg apartat són clavades a les de la Viquipèdia.

Però això no és pas estrany en aquest voluminós pastitx.

Les dimensions del plagí. Les cinc pàgines següents, el punt 1.21, són un altre plagí de la Viquipèdia, en aquest cas sobre “la batalla de Viena” o

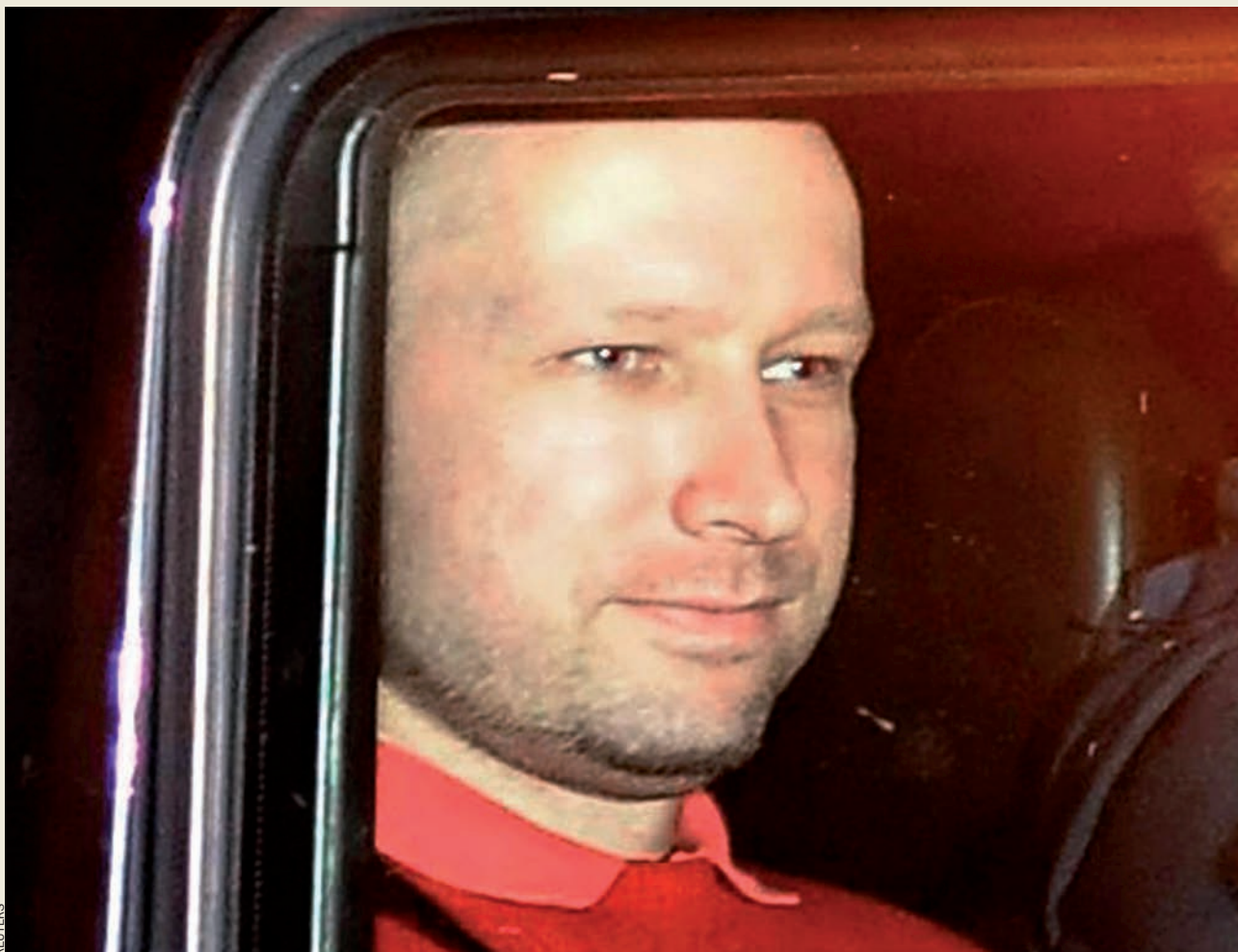
segon setge de Viena, que va enfrontar la Lliga Santa contra l'Imperi otomà el 1683. El text és una còpia literal, paraula per paraula i punt per punt, excepte en la introducció de les opinions d'alguns historiadors i en l'apartat “influència cultural”. En aquest cas, per exemple, Breivik només copia la “influència religiosa” i no transcriu els apartats de la Viquipèdia sobre el “llegat cultural” i les “llegendes culinàries”, on l'enciclopèdia explica, per exemple, que el croissant s'hauria reinventat a Viena per celebrar la victòria contra l'Imperi otomà.

El títol del punt següent és d'autoria seva: “Herois Croats Europeus, campions, llegendes”, però el seu contingut, sobre “el dotzè víking”, és una altra vegada copiat d'Internet, però aquesta vegada l'atribueix al seu presumpte autor, Baron Bodissey, tot i que es tracta clarament d'un pseudònim –ja que coincideix amb el nom d'un personatge del novel·lista de ciència-ficció Jack Vance–, i dona també la referència de

la pàgina d'on ha extret el text (Gates of Viena). Cal dir que qui s'amaga darrere del pseudònim Baron Bodissey explica al seu bloc que està “lliurant una contra-jihad des de l'11 de setembre de 2001”.

Després Breivik es degué avorrir de tant tallar/enganxar d'Internet i directament fa un llistat d'herois europeus de les croades i de suposats lluitadors contra la islamització amb un vincle explícit per poder localitzar les seves històries a la xarxa. Entre aquests “resistents” esmenta el Cid, de qui tornarà a parlar després, i l'apòstol Santiago, barrejats amb Vlad III l'Empalador, de Romania, o herois de la mitologia nòrdica víkinga.

A continuació d'aquesta enumeració rànica d'herois mítics, només separat per un titolet, Breivik introdueix un altre text manllevat directament de la xarxa, en aquest cas del web Jihad Watch (Vigilància de la Jihad), signat per un tal Fjordman. Deu pàgines més.

REUTERS

Breivik, a la imatge després de la detenció, diu que ha estat francmaçó.

Els francmaçons es defensen

L'assassí d'Oslo es va declarar cavaller templer, però també francmaçó. Les lògies maçòniques de l'estat, reunides sota el nom d'Espai Maçònic d'Espanya (EME), han fet un comunicat condemnant els atemptats i desvinculant-se totalment de qualsevol contuberni violent. Les lògies que formen l'EME (la Gran Lògia Simbòlica Espanyola, la Gran Lògia Femenina d'Espanya, la Federació Espanyola de l'Orde Maçònic Mixt Internacional El Dret Humà i el Gran Orient de França) "condemnen enèrgicament la massacre comesa al centre d'Oslo i l'illa d'Utoya després d'un doble atemptat que, de manera brutal i injusta, va acabar amb la vida de gairebé un centenar de persones". Expressen el seu "suport i solidaritat incondicional a les famílies de les víctimes i a tot el poble noruec".

Pel que fa a la presumpta vinculació de Breivik amb la maçoneria afegeixen: "Davant de determinades informacions segons les quals l'autor material dels fets poguera ser o haguera sigut maçó, com a institució destaquem que la francmaçoneria basa els seus principis en el respecte cap

als altres i cap a un mateix, és essencialment filantròpica i de valors progressistes". Per tant, diu el comunicat, la maçoneria "es manifesta i és *per se* totalment contrària a qualsevol forma de discriminació, ja sigui per raons de raça, sexe, religió o altres i totalment contrària a qualsevol forma de violència, tot compartint la divisa universal de llibertat, igualtat i fraternitat".

Sota aquesta premissa consideren oportú "fer una crida sobre les motivacions derivades de les esmentades accions, ja que posen de manifest una vegada més la urgent necessitat que existeix a nivell global d'exercir amb responsabilitat política i social el foment d'opinions i discursos relacionats amb la diversitat cultural i religiosa en la nostra societat".

Conclouen que "les civilitzacions i les cultures no són més que el reflex de la gran riquesa i llegat de la humanitat. Se superposen, interactuen i evolucionen en relació les unes amb les altres on l'intercanvi constructiu ha donat lloc a una coexistència pacífica".

Breivik inclou al llibre 43 textos d'un tal Fjordman i dotzenes d'articles de la Viquipèdia

Tot plegat, aquest capítol representa unes 245 pàgines de plagi mal dissimulat, de vegades reconegut, que forma una bona part de 2083. *A European Declaration of independence*. Els diferents temes estan recollits sense gaire habilitat dins d'un capítol que Andrew Breivik titula pretensiosament "Allò que has de saber de la nostra falsificada història i altres formes de propaganda cultural marxista/multiculturalista" i subtitula, pomposament, "Història, Marxisme i Islam. Allò que el teu Govern, l'acadèmia i els mitjans amaguen sobre tu. Revisionisme basat en l'apaivagament i el pensament antieuropeu". Curiosament, el cinquanta per cent de tot allò que amaguen es pot trobar a la Viquipèdia i la resta en un nombre molt limitat de webs antiislamistes. Són un plagi les primeres frases d'aquest capítol i ho són les últimes. Per ser més exactes, les penúltimes, ja que, a l'últim paràgraf, l'autor es dedica a fer recomanacions turístiques: "Aconsello especialment tots els cavallers justiciers de visitar La Valletta, Malta i Jerusalem, Israel, i visitar tots els llocs històrics dels cavallers templers. Hi ha diversos edificis templers a molts països europeus: França, el Regne Unit, Portugal, Espanya, Itàlia, etcètera".

El capítol 2 no és gaire diferent. No serveix com a lectura d'estiu ni és gaire original. Comença amb un altre text manllevat de l'esmentat Fjordman que transcriu íntegrament al llarg de vint-i-set pàgines. I el segueix un altre text de Fjordman (publicat a la mateixa pàgina web que l'anterior) de cinc pàgines més. Un plagi darrere un altre al llarg de quatre-cents pàgines. De Fjordman, dins el volum de Breivik hi ha quaranta-tres textos copiats. Algú podria pensar que és el seu pseudònim, però a la pàgina web que publica tots els seus escrits, els "Fjordman

EL TEMPS

Breivik amb la seva germana Elisabeth i la seva mare, Wenche Behring

Files", s'especifica des de fa uns dies que "Fjordman NO és el franc tirador d'Oslo". En aquest web també es diu que encara s'ha de demostrar que els motius de Breivik fossin polítics i no fruit d'una psicopatia i es demana una oració per les víctimes de Noruega.

Les opinions sobre polítics espanyols que apareixen al llibre de Breivik són en realitat de Fjordman, ja que totes es troben als fragments manllevats d'aquest autor. Així, doncs, les opinions sobre Zapatero, Gustavo de Arístegui o María Teresa Fernández de la Vega que alguns mitjans espanyols han atribuït a Breivik són en realitat obra de l'autor que s'amaga sota el pseudònim Fjordman.

Les opinions que escriu Breivik sobre Zapatero o Fernández de la Vega no són seves

En aquest text es diu que Zapatero "va accedir al poder per les explosions terroristes de la Jihad en trens el març del 2004 a Madrid, el més gran atac en la història moderna d'Espanya en temps de pau". Zapatero "ha entregat el seu país als musulmans i a la immigració massiva cada dia des de llavors".

De María Teresa Fernández de la Vega diu que és la "sacerdotessa de la correcció política a Espanya" i que es va atrevir a qualificar de "sense sentit" les "polítiques d'immigració del nou govern italià".

I dedica també un paràgraf al popular Gustavo de Arístegui: "El portaveu d'Afers Exteriors (per al meu gust un pèl massa tou) —diu Fjordman— del conservador Partit Popular explica en el seu llibre *La Jihad en España: La obsesión por reconquistar Al-Andalus* que, a escoles del món musulmà, els mapes acostumen a tenir Espanya i Portugal colorejats de verd perquè encara són considerats part de Dar al-Islam, o la Casa de l'Islam".

Alex Milian